

Sygn. akt V AGa 34/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Strugała
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Anuszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2022 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt IX GC 353/21

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie I (pierwszym) w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90.650 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy sześćset pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 stycznia 2021 r. do dnia zapłaty,

b) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.955 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.583 zł (osiem tysięcy pięćset osiemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Anna Strugała

Sygn. akt V AGa 34/22

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W., powód M. G. domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 90.650,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 30 stycznia 2021 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu ceny zakupu samochodu marki S. (...) w związku ze złożonym w piśmie z dnia 25 stycznia 2021 r. oświadczeniem o odstąpieniu od umowy z dnia 25 listopada 2020 r. Powód domagał się

również zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, w wysokości 3.917,81 zł, wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa, a także zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył, aby zakupiony przez powoda pojazd S. Nowy (...) nie odpowiadał treści zamówienia i w związku z tym posiadał wadę. Zdaniem pozwanego samochód został wydany powodowi zgodnie z wszelkimi obustronnie ustalonymi parametrami, które nie obejmowały pakietu (...). Pozwany przekonywał, iż wymienione w pozwie elementy wyposażenia

w/w pojeździe nie występują zarówno w ofercie, jak i w treści ogłoszenia dotyczącej sprzedaży przedmiotowego pojazdu.

Zamieszczone

w ogłoszeniu zdjęcia pojazdu również nie przedstawiają elementów wspomnianego pakietu. Dlatego w jego ocenie elementy te nie zostały objęte treścią złożonego przez powoda zamówienia. Pozwany podkreślił również, że powód miał świadomość, w jakie konkretne elementy wyposażony zostanie zamówiony przez niego pojazd, albowiem taka informacja została mu przekazana. Dodatkowo pozwany zarzucił, iż podnoszona przez powoda rzekoma wada pojazdu nie może zostać uznana za istotną, która by stanowiła podstawę złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy (art. 560 § 4 k.c.), albowiem brak dodatkowego wyposażenia pojazdu

w żaden sposób nie uniemożliwia powodowi korzystanie z samochodu, zgodnie z jego przeznaczeniem.

Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku:

1. oddalił powództwo;
2. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Na stronie internetowej (...) oraz na stronie „(...)” pozwany umieścił m.in. ogłoszenie o zamiarze sprzedaży pojazdu „S. (...)6 biegowa Kamera N. Podgrzewana Kierownica”. Powód po zapoznaniu się z w/w ogłoszeniem, skontaktował się z pracownikiem salonu pozwanego w G. (sprzedawcą) A. Ż. i zwrócił się do niego o przygotowanie oferty zakupu w/w pojazdu.

W dniu 16 listopada 2020 r. za pośrednictwem poczty elektronicznej, pozwany przesłał do powoda ofertę o numerze konfiguracji (nr nadwozia) (...), opiewającą na cenę 92.800 zł, a następnie ofertę (po rabacie), opiewającą na cenę końcową 90.650 zł. Oferta dotyczyła samochodu S. Nowy (...) 6-biegowa manualna. Zgodnie z treścią oferty obejmowała ona wyposażenie dodatkowe w kwocie 4.578 zł na które składało się: asystent parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i z tyłu za cenę 1.576 zł, mapy Europy dla N. (...) - o zł, N. (...) za cenę 3.002 zł, Pakiet (...) zł, S. (...) – aplikacje multimedialne dla N. (...) zł, S. (...) – bezpieczeństwo i serwis, zdalny dostęp oraz usługi online dla N. (...) zł. W ofercie wybrane wyposażenie opcjonalne wymieniono również:

- mapy Europy dla N. S.+;
- S. (...) – bezpieczeństwo i serwis, zdalny dostęp oraz usługi online dla N. (...);
- S. (...) – aplikacje multimedialne dla N. (...);
- N. (...) (nawigacja satelitarna z mapami Europy 10-calowy ekran dotykowy, Radio (...) typu C z przodu i 2xUSB typu C z tyłu 7 głośników Bluetooth, funkcja rozpoznania mowy i sterowania głosem;
- Pakiet (...);

- asystent parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i z tyłu.

Zgodnie z cennikiem pozwanego obowiązującym w dacie złożenia oferty Pakiet (...) dla wersji (...) obejmował: pakiet zimowy-podgrzewane przednie fotele, podgrzewana kierownica i podgrzewanie dyszy spryskiwaczy, asystent parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i z tyłu, kamera cofania, pakiet wspomagania jazdy M; asystent świateł drogowych, aktywny tempomat (ACC). Cena promocyjna tego pakietu wynosiła 1.499 zł (wartość pakietu 5.892 zł – zyskujesz 4.393 zł).

Przed przyjęciem oferty powód uzyskał od pracownika pozwanego A. Ż. zapewnienie, że oferta obejmuje wyposażenie dodatkowe (...) dla wersji S. (...).

W dniu 17 listopada 2020 r. pozwana sporządziła zamówienie nr (...) na samochód o uzgodnionej konfiguracji (...) za cenę brutto 90.650 zł. W dniu następnym powód dokonał zapłaty 5.000 zł na rzecz pozwanego na podstawie faktury zaliczkowej nr: (...) do zamówienia nr (...).

W dniu 25 listopada 2020 r. pozwany wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 85.650 zł brutto, którą to powód tegoż samego dnia opłacił.

Powód odebrał zakupiony samochód w dniu 7 grudnia 2020 r. w J., gdzie został on dostarczony zgodnie z ustaleniami z pozwanym dotyczącymi odbioru pojazdu. W tym samym dniu powód po odebraniu pojazdu sprawdził go i stwierdził, iż nie posiada on elementów wyposażenia uzgodnionych z pozwana, tj. elementów pakietu (...) dla wersji (...). Pozostałe wymienione w ofercie za 0 zł wybrane elementy wyposażenia opcjonalne pojazd posiadał.

Wobec powyższego pismem z dnia 7 grudnia 2020 r. powód wystosował do pozwanego pismo, w którym wskazał, iż w związku z zakupem samochodu marki S. (...) wersja (...) na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 25 listopada 2020 r. zgłasza reklamację dotyczącą braku wyposażenia zakupionego pojazdu w tzw. Pakiecie (...), tj. podgrzewanego siedzenia przedniego, podgrzewanych dyszy spryskiwaczy, kamery cofania, podgrzewanej kierownicy.

Ze względu na rodzaj wykonywanej przez powoda działalności oraz problemy zdrowotne, powodowi zależało, aby zakupiony pojazd posiadał wyposażenie dodatkowe znajdujące się w Pakiecie (...) dla wersji (...), tj. dla wersji (...) aby obejmował: pakiet zimowy – podgrzewane przednie fotele, podgrzewaną kierownicę i podgrzewane dyszy spryskiwaczy, asystenta parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i z tyłu, kamerę cofania, pakiet wspomagania jazdy M: asystent świateł drogowych, aktywny tempomat (ACC). Z uwagi na problemy z nerkami powodowi zależało, aby zakupiony pojazd miał podgrzewane fotele, a z uwagi na wcześniejsze zdarzenia komunikacyjne, aby był wyposażony w kamerę cofania.

W związku z powyższym powód zażądał wymiany towaru na wolny od wad lub doposażenie zakupionego samochodu w brakujące elementy.

Wobec braku odpowiedzi pozwanego na reklamację, w dniu 8 stycznia 2021 r. powód wystosował do pozwanego oświadczenie o obniżeniu ceny z uwagi na wady fizyczne zgłoszone w reklamacji z dnia 7 grudnia 2020 r. o kwotę 15.000,00 zł, tj. z kwoty 90.650,00 zł do kwoty 75.685,00 zł. Jednocześnie powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.000 zł w terminie do dnia 15 stycznia 2021 r. W uzasadnieniu pisma powód wskazał,

iż zakupiony pojazd nie odpowiada treści zamówienia, które obejmowało swoim zakresem pakiet (...), co skutkuje obniżeniem wartości zakupionego samochodu.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 14 stycznia 2021 r. pozwany odmówił spełnienia sformułowanego w nim żądania zapłaty kwoty 15.000,00 zł tytułem obniżenia ceny pojazdu S. Nowy (...), uznając je za bezpodstawne. Zdaniem pozwanego zakupiony pojazd odpowiada treści zamówienia, bowiem został wydany zgodnie z wszelkimi obustronnymi ustalonymi parametrami, które nie obejmowały pakietu (...). Pozwany zaproponował udzielenie upustu w wysokości 3.000 zł brutto.

W piśmie z dnia 25 stycznia 2021 r. powód złożył pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży zakupionego w dniu 25 listopada 2020 r. pojazdu oraz wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 90.650,00 zł w terminie do dnia 29 stycznia 2021 r. Ponownie powód w piśmie wskazał, iż brak wyposażenia w pakiet (...) jest istotną wadą fizyczną, która uniemożliwia eksploatację zakupionego samochodu w zakresie, o jakim zapewniał sprzedający.

Na dzień zamknięcia rozprawy, tj. 3 grudnia 2021 r. pojazd S. (...) znajdował się w posiadaniu powoda. Od momentu zakupu w/w pojazdu powód używał go w prowadzonej działalności i przejechał nim 32.000 km.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, a także wyjaśnień powoda M. G..

Sąd I instancji fakty istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy w rozumieniu art. 227 k.p.c. ustalił w oparciu o zaofiarowane przez strony dokumenty prywatne, stanowiące dowód tego, że osoby, które je podpisały, złożyły oświadczenia w nich zawarte (art. 245 k.p.c.) oraz inne dokumenty w rozumieniu art. 243(1) k.p.c. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane co do autentyczności, a Sąd również z urzędu nie znalazł podstaw, aby taką autentyczność kwestionować, uznając je za pełnowartościowe dowody w niniejszej sprawie. Sąd I instancji dokonał przy tym oceny dokumentów, podobnie jak i innych dowodów przeprowadzonych w sprawie, z uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów ujętej w art. 233 § 1 k.p.c.

Ustalając stan faktyczny Sąd Okręgowy oparł się również na wyjaśnieniach powoda M. G., uznając je za wiarygodne w całości, albowiem znalazły one potwierdzenie w innych zgromadzonych w sprawie dowodach, a nadto brak było dowodów podważających zgodność z prawdą, zasadami doświadczenia logiki, czy doświadczenia życiowego wyjaśnienia powoda.

Po wszechstronnej analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd I instancji doszedł do przekonania, że powództwo jako niezasadne, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy wskazał, iż istota rozstrzygnięcia w okolicznościach rozpoznawanej sprawy sprowadzała się do oceny, czy zakupiony przez powoda od pozwanego pojazd marki S. Nowy (...) 6-biegowa manualna, z uwagi na brak wyposażenia dodatkowego Pakiet (...) posiada wadę fizyczną w rozumieniu art. 556 k.c., a jeżeli tak, to czy w/w wada ma charakter istotny, a w konsekwencji czy złożone przez powoda w piśmie z dnia 14 stycznia 2021 r. oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży wywarło skutek w postaci zerwania węzła obligacyjnego łączącego strony i jednoczesny obowiązek stron zwrotu wzajemnych świadczeń, w tym obowiązek pozwanego zwrotu uzyskanej ceny zakupu.

Sąd I instancji wskazał, iż zgodnie z treścią art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).

Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową.

W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

- 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;
- 2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;
- 3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;
- 4) została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (art. 556(1) k.c.).

Analiza treści ogłoszenia internetowego, jak i treści wskazanej umowy w powiązaniu z wyjaśnieniami złożonymi przez powoda niewątpliwie prowadzi do wniosku, iż przedmiotem oferty, którą powód przyjął był samochód marki S.Nowy (...) 6-biegowa

z wymienionym wyposażeniem dodatkowym, w tym wyposażeniem

pod nazwą (...) dla wersji (...), tj. podgrzewane przednie fotele, podgrzewana kierownica i podgrzewanie dyszy spryskiwaczy, asystent parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i tyłu, kamera cofania, pakiet wspomagania jazdy M: asystent świateł drogowych, aktywny tempomat (ACC). Nie można zgodzić się bowiem z pozwanym, iż okoliczność, że w/w wyposażenie nie zostało wymienione w specyfikacji pojazdu, nie zostało objęte ofertą. Już z samego nagłówka oferty,

jaka ukazała się w internecie wynikało, że oferowany pojazd posiada Kamerę N. i Podgrzewaną Kierownicę, a więc elementy z pakietu zimowego (...) dla wersji S. (...) Powód w swoich wyjaśnieniach potwierdził też, iż został zapewniony przez sprzedającego – pracownika pozwanego o posiadaniu takiego dodatkowego wyposażenia przez oferowany pojazd. W skierowanej do powoda ofercie wymieniono sześć pozycji, które wchodzą w zakres wyposażenia dodatkowego oferowanego pojazdu. W poszczególnych rubrykach wskazano rodzaj wyposażenia oraz cenę, i tak w rubryce asystent parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i z tyłu widnieje cena 1.576 zł, w rubryce N. (...) wskazano cenę 3.002 zł, natomiast w pozostałych rubrykach, tj. Mapy Europy dla N. (...), Pakiet (...), S. (...) – aplikacje multimedialne dla N. (...), S. (...) – bezpieczeństwo i serwis, zdalny dostęp oraz usługi online dla N. (...) podano cenę 0 zł. Sąd Okręgowy dodał, iż w tabeli dotyczącej wybranego wyposażenia opcjonalnego również zostały wskazane wszystkie powyższe rodzaje wyposażenia, w tym Pakiet (...). Co istotne, jak wskazał powód przedmiotowy samochód posiada wszystkie wymienione rodzaje dodatkowego wyposażenia (również te przy których widnieje cena o wartości wyrażonej jako 0 zł), za wyjątkiem elementów wchodzących

w zakres wyposażenia pakietu (...). Trudno zatem uznać, iż brak tego pakietu nie stanowi o niezgodności oferty ze sprzedanym powodowi samochodem. W ocenie Sądu I instancji należało zgodzić się ze stroną powodową, iż zamówiony przez powoda samochód o konfiguracji (...), w ofercie przed rabatem za kwotę 92.800 zł

i w ofercie po rabacie za kwotę 90.650 zł, miał zawierać pakiet (...). Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy doszedł do wniosku,

że dostarczony powodowi samochód nie posiadał wyposażenia dodatkowego, które pojazd powinien był posiadać zgodnie z przyjętą przez powoda ofertą. Posiada on zatem wadę fizyczną.

Sąd I instancji wskazał, iż w myśl art. 560 § 1 k.c. jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą

na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę, albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Zarówno uprawnienie do odstąpienia od umowy z powodu wady rzeczy sprzedanej, jak i do obniżenia jej ceny z tego powodu, wynikające

z art. 560 § 1 k.c., mają charakter uprawnień prawnokształtujących, realizowanych przez złożenie wobec adresata oświadczenia woli. Złożenie takiego oświadczenia woli na nowo kształtuje stosunek prawny istniejący między kupującym a sprzedawcą. Skorzystanie przez kupującego z jednego z tych uprawnień kształtujących powoduje powstanie po jego stronie roszczenia, którego treść jest uzależniona od tego, które ze służących mu uprawnień zdecydował się wybrać. Jeżeli złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy, jest to roszczenie o zwrot zapłaconej ceny. Jeżeli zdecyduje się na skorzystanie z uprawnienia do obniżenia ceny, jego roszczenie tożsame będzie z domaganiem się od sprzedającego zapłaty kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy ceną pierwotną przez niego świadczoną a ceną zmienioną wskutek złożonego oświadczenia, w którym powinien wskazać skalę tego obniżenia, a co najmniej kryteria (podstawy) oznaczenia tej różnicy (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie I Wydziału Cywilnego z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt I AGa 34/19).

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, co nie budzi wątpliwości, powód niezwłocznie zawiadomił pozwanego o wadzie rzeczy, zgłaszając reklamację i żądając w treści złożonej reklamacji wymiany towaru na wolny od wad lub doposażenia zakupionego samochodu w brakujące elementy czym umożliwił pozwanemu skorzystanie z przysługującego mu kontruprawnienia wynikającego z wyżej cytowanego przepisu, a wobec braku reakcji pozwanego złożył oświadczenie o obniżeniu wynagrodzenia. Następnie jednak złożył w piśmie z dnia 25 stycznia 2021 r. oświadczenie

o odstąpieniu od umowy, domagając się w niniejszym postępowaniu od pozwanego zwrotu wzajemnego świadczenia – zapłaconej ceny.

Sąd Okręgowy wskazał nadto, iż zgodnie z treścią art. 560 § 4 k.c. kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

W tej sytuacji dla oceny zasadności dochodzonego roszczenia konieczna stała się ocena, czy w okolicznościach rozpoznawanego przypadku brak elementów wyposażenia, tzw. Pakietu (...) dla wersji (...) należy uznać za wadę istotną, czy nieistotną zakupionego pojazdu.

W doktrynie oraz orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych podkreśla się, iż wadą istotną jest taka, która wyłącza normalne korzystanie z rzeczy zgodnie z celem umowy, odbiega w sposób zasadniczy od cech funkcjonalnych oraz estetycznych, znacznie obniża wartość, albo polega na znacznym odstępstwie od złożonego zamówienia. Istotność wady należy zatem analizować z uwzględnieniem przeznaczenia

i celu, z myślą o których kupujący nabył produkt. Charakter istotności bada się w zależności od ustalonego stanu faktycznego. Istotność ta zależy zatem przede wszystkim od oceny ogólnej sprawności technicznej, czy też sprawnego, normalnego i niezakłóconego funkcjonowanie pojazdu, pozwalającego na właściwą i normalną eksploatację rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem i parametrami techniczno-eksploatacyjnymi

Sąd rozpoznający sprawę w pełni zgodził się ze stanowiskiem judykatury, iż przy ocenie cechy istotności wady w rozumieniu obowiązującego art. 560 § 1 k.c. eksponować należy odpowiednie oczekiwania nabywcy rzeczy (samochodu) związane z jej (jego) funkcjonowaniem, a nie tylko zobiektywizowany stan techniczny rzeczy (samochodu) w postaci jej (jego) niezdatności do zwykłego użytku (w ogóle lub w określonym zakresie) lub bezwartościowości w znaczeniu funkcjonalnym. Innymi słowy, nabywca samochodu może oczekiwać nie tylko ogólnej sprawności technicznej samochodu, ale także sprawnego normalnego i niezakłóconego funkcjonowania wszystkich jego zespołów

i elementów, pozwalających na właściwą i normalną eksploatację samochodu zgodnie z jego przeznaczeniem i parametrami techniczno-eksploatacyjnymi (vide: wyrok SN z dnia 29 czerwca 2004 r., sygn. akt II CK 388/03, vide: komentarz J. Pisuliński (w:) Systemie Prawa Prywatnego pod red. J. Rajskiego, t. 7, s. 198, wyd. C.H. BECK, Instytut Nauk Prawnych PAN, Warszawa 2004; komentarz Cz. Żuławskiej, (w:) Komentarz do kodeksu cywilnego, pod. red. G. Bieńka, Księga trzecia, t. 2, wyd. LexisNexis Warszawa 2007, s. 67; R. Stefanicki, Zatem ocena wady,

w kontekście art. 560 § 4 k.c. dokonywana jest wedle kryteriów subiektywnych, dotyczących kupującego.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, iż brak wyposażenia samochodu w elementy dodatkowe z pakietu (...) mimo, że niewątpliwie był wyposażeniem oczekiwanym przez pozwanego, nie może stanowić o wadzie istotnej zakupionego pojazdu.

Sąd Okręgowy stwierdził, iż powód może w pełni oraz bez żadnych ograniczeń korzystać z zakupionego pojazdu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zakupiony pojazd jest sprawny technicznie, nadający się do normalnego i niezakłóconego funkcjonowania wszystkich jego zespołów i elementów, pozwalających na właściwą i normalną eksploatację zgodnie z jego przeznaczeniem i parametrami techniczno-eksploatacyjnymi. Zdaniem Sądu I instancji potwierdzeniem braku charakteru istotnej wady w zakupionym pojeździe stanowi postawa powoda, który pomimo złożonego oświadczenia o odstąpieniu intensywnie korzysta z w/w pojazdu w prowadzonej działalności gospodarczej przez ponad rok czasu. Przejechał nim ok 32.000. Gdyby powód sam traktował brak wymienionego wyposażenia dodatkowego jako wadę istotną ze względu na stan zdrowia lub prowadzoną działalność gospodarczą, nie korzystałby z zakupionego pojazdu. Pomimo złożonego bowiem oświadczenia o odstąpieniu, powód korzysta z pojazdu jak jego właściciel, a brak elementów wyposażenia z pakietu (...), nie przeszkadza mu w jego normalnym użytkowaniu.

W tej sytuacji Sąd I instancji doszedł do wniosku, iż brak wyposażenia samochodu w dodatkowe elementy z pakietu (...), nie stanowi wady istotnej zakupionego pojazdu również z punktu widzenia kupującego, tj. powoda.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu Okręgowego, stosownie do art. 560 § 4 k.c. powód nie był uprawniony do skorzystania z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży. W konsekwencji złożone przez niego oświadczenie z dnia 25 stycznia 2021 r. nie doprowadziło do uznania umowy za nie zawartą. Powyższe oznacza też, że po stronie powoda nie powstało roszczenie o zwrot zapłaconej ceny, a po stronie pozwanego obowiązek zapłaty.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej rozważania Sąd I instancji uznał, iż powód nie wykazał zasadności dochodzonego roszczenia, zatem na mocy powołanych powyższej przepisów orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku, oddalając powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. jak w punkcie II sentencji wyroku, kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Mając na uwadze powyższe, Sąd I instancji zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U.2015 r. poz. 1804), w tym kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Apelację od tego wyroku złożył powód, zaskarżając go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 560 § 4 k.c. poprzez jego błędną wykładnię oraz niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że wada fizyczna stwierdzona w zakupionym przez powoda samochodzie S.Nowy (...) nie jest istotna.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości;

2. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja powoda zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w ocenie Sądu Apelacyjnego ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy są prawidłowe i znajdują poparcie w przeprowadzonych dowodach. W związku z powyższym Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji. Sąd Apelacyjny nie podziela jedynie wniosków tego Sądu wyprowadzonych z zebranego w sprawie materiału dowodowego, co do uznania, że odstępstwo w zakresie wyposażenia spornego pojazdu względem złożonej przez pozwanego oferty nie spełniało przesłanki wady istotnej.

Zgodzić należy się z Sądem Okręgowym, że na gruncie przedmiotowej sprawy zostało wykazane, iż w wykonaniu umowy sprzedaży strona pozwana dostarczyła stronie powodowej samochód, który odbiegał w zakresie swojego wyposażenia od tego, który był przedmiotem oferty przesłanej powodowi, którą to ofertę powód przyjął.

Jak wynika bowiem z treści oferty skierowanej do powoda istotnie wymieniono w niej sześć pozycji, które miały stanowić wyposażenie dodatkowe oferowanego pojazdu. W poszczególnych rubrykach wskazano rodzaj wyposażenia oraz cenę, i tak w rubryce asystent parkowania oraz czujniki parkowania z przodu i z tyłu widnieje cena 1.576 zł, w rubryce N. (...) wskazano cenę 3.002 zł, natomiast w pozostałych rubrykach, tj. Mapy Europy dla N. (...), Pakiet (...), S. (...) – aplikacje multimedialne dla N. (...), S. (...) – bezpieczeństwo i serwis, zdalny dostęp oraz usługi online dla N. (...) podano cenę 0 zł (k. 27-31). Tymczasem dostarczony powodowi przez pozwanego samochód posiadał wszystkie wymienione rodzaje dodatkowego wyposażenia (również te, przy których widnieje cena o wartości wyrażonej jako 0 zł), za wyjątkiem jednak elementów wchodzących w zakres wyposażenia tzw. pakietu (...).

Podkreślić należy, iż z wiarygodnych, logicznych i spójnych zeznań powoda M. G. złożonych na rozprawie w dniu 3 grudnia 2021 r. wynika, iż: „ogłoszenie znalazłem na stronie (...). W samym tytule ogłoszenia było, że jest podgrzewana kierownica navi. Poprosiłem sprzedawcę, by przesłał mi specyfikację samochodu. Rozmawiałem z panem A. D., rozmawialiśmy o samochodach.

Na zdjęciach był przycisk podgrzewanej kierownicy, pytałem czy jest podgrzewanie, zapewniał mnie że tak. Podgrzewanie foteli było dla mnie kluczowym elementem z uwagi na sprawy zdrowotne, problemy z nerkami, z uwagi na wcześniejsze zdarzenia komunikacyjne zależało mi na elemencie kamer cofania. Wiele jeżdżę, także poza granice kraju. Gdyby nie było takiego pakietu, nie wybrałbym tego auta, nie kupowałbym samochodu

w G.. Zdecydowałem się na zakup tego samochodu ze względu

na pakiet i pojemność silnika (k. 158, godz. 00:05:26-00:14:46) (...), „Samochód odebrałem chyba 7 grudnia, zaraz po odebraniu zauważyłem, że nie ma tego pakietu, zadzwoniłem do pana A. i on stwierdził,

że tego pakietu nie ma (k. 158, godz. 00:14:46:00:16:34), „Jeżeli otrzymałem informację, że taki pakiet jest w ofercie, to oczekiwałem, że takie elementy będą. O tym, że takie elementy wchodzi w skład pakietu komfort, wiem od strony S.. Została przesłana do mnie specyfikacja i się z nią zapoznałem. Ten pakiet był dodawany przy zakupie samochodu. Samochód z takim pakietem kosztuje około 15.000 zł więcej” (k. 158, godz. 00:16:34-00:20:44).

W realiach niniejszej sprawy kluczowe zatem było przesądzenie, czy brak dodatkowego w/w wyposażenia samochodu w elementy z tzw. pakietu (...), w zestawieniu z zapewnieniem sprzedawcy, o tym, iż samochód takie wyposażenie posiada, stanowi wadę istotną uprawniającą

do odstąpienia od umowy sprzedaży. Przesądzenie czy niezgodność dostarczonego powodowi pojazdu z tym, jaki pozwany przedstawił w ofercie miała zasadnicze znaczenie dla oceny, czy oświadczenie powoda do odstąpienia od umowy i żądania zwrotu ceny miało swoje oparcie w prawie materialnym. Pod względem inwazyjności prawo odstąpienia sytuuje się na drugim biegunie względem prawa do obniżenia ceny, jego skutkiem jest bowiem całkowite zniwelowanie istniejącego między stronami stosunku prawnego. Jest to niewątpliwie prawo kształtujące (zob. np. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 19 maja 1969 r. – zasada prawna, III CZP 5/68, OSNCP 1970, nr 7–8, poz. 117, z omówieniem A. Szpunara i W. Wanatowskiej, Przegląd orzecznictwa, NP 1971, nr 6, s. 898; uchwała SN z dnia 20 maja 1978 r., III CZP 39/77, OSNCP 1979, nr 3, poz. 40, z glosą J. Kremisa, OSPiKA 1980, z. 7–8, poz. 138; powołana uchwała SN z dnia 5 lipca 2002 r., III CZP 39/02; powołana uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 5 lutego 2004 r., III CZP 96/03; uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 20 czerwca 2013 r., III CZP 2/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 10, z omówieniem T. Szczurowskiego, Przegląd orzecznictwa, PUG 2014, nr 3, s. 21). Jego realizacja następuje pozasadowo przez jednostronne oświadczenie woli. Takie ukształtowanie prawa jest korzystne dla kupującego, co ujawnia się w razie sporu między stronami co do przesłanek skorzystania z uprawnienia, pozwala bowiem kupującemu odmówić zapłaty ceny albo – w razie wcześniejszej zapłaty – żądać nie tylko jej zwrotu, ale także – jeżeli sprzedawca nie dokonał niezwłocznie zwrotu – żądać od razu odsetek za opóźnienie.

Podobnie jak prawo do obniżenia ceny, również prawo do odstąpienia od umowy nie ma charakteru bezwzględny. Sprzedawca może zapobiec jego skutecznej realizacji przez to, że niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Sytuacja wygląda tu tak samo jak w przypadku prawa do obniżenia ceny (zob. co do tych kwestii uwagi 12 i n.). Podlega ono także dalszym ograniczeniom. Po pierwsze, art. 560 § 4 k.c. (wzorowany na art. 3 ust. 6 dyrektywy 1999/44/WE i art. 8 ust. 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego) stanowi, że kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna. Przepis art. 3 ust. 6 dyrektywy 1999/44/WE określa ją jako niezgodność z umową, która ma „nikłe znaczenie” („geringfügigen Vertragswidrigkeit”; „défaut de conformité est mineur”; „the lack of conformity is minor”), co może mieć nieco inny odcień znaczeniowy.

Istotność wady decydująca o możliwości skorzystania z prawa odstąpienia jest trudną do praktycznego stosowania, ogólną kategorią ocenną. Kryterium to „obciąża w wysokim stopniu proces o rękojmię” (R. Longchamps de Bérier, Uzasadnienie projektu kodeksu zobowiązań, art. 294–369, Warszawa 1937, s. 5; por. E. Habryń-Chojnacka (w:) Kodeks..., t. II, red. M. Gutowski, 2016, komentarz do art. 560, nb 24).

W związku z tym ważne jest sformułowanie pewnych wskazówek pomocniczych. Niewątpliwie istotność wady należy oceniać z uwzględnieniem przysługującego kupującemu alternatywnego uprawnienia do obniżenia ceny. Jest to ważne, ponieważ każda wada, nawet drobna, jest istotna w kontekście ekwiwalentu cenowego (znaczna liczba osób nie jest gotowa przepłacać nawet złotówki), należy jednak pamiętać, że tę wadę w pełni może zaspokoić uprawnienie do obniżenia ceny. Nie chodzi zatem o istotność wady jako taką, lecz o istotność jako przyczynę uzasadniającą skorzystanie z najdalej idącego prawa rękojmiowego: prawa do odstąpienia od umowy.

Prawo odstąpienia ma chronić interesy kupującego, z kolei przesłanka istotności – interesy sprzedawcy (subiektywnej istotności dla kupującego czyni zadość już sama możliwość podjęcia decyzji o skorzystaniu – albo nie – z prawa odstąpienia). Dlatego przy ocenie istotności wady należy uwzględnić interesy oraz uzasadnione oczekiwania kupującego i sprzedawcy, a nie – jak często się twierdzi – wyłącznie albo przede wszystkim punkt widzenia kupującego (zob. np. J. Jezioro (w:) Kodeks..., red. E. Gniewek, P. Machnikowski, 2016, komentarz do art. 560, nb 18; por. też pod rządem art. 560 § 1 zdanie trzecie k.c. w dawnym brzmieniu nadanym nowelizacją z 1996 r. C. Żuławska (w:) Kodeks..., t. III, cz. 2, red. J. Gudowski, 2013, s. 85, której zdaniem „przy ocenie istotności wady musi być uwzględniany punkt widzenia kupującego (...), a nie kategorii «niezdatności do zwykłego użytku» czy «bezwartościowości» rzeczy. Inaczej mówiąc, przy umowie sprzedaży powinny dochodzić do głosu kryteria subiektywne kwalifikacji wady –

do granic zakreślonych przez art. 5 (nadużycie prawa)”; por. też J. Pisuliński (w:) System..., t. 7, red. J. Rąjski, 2011, s. 222; w orzecznictwie por. wyrok SN z dnia 29 czerwca 2004 r., II CK 388/03, LEX nr 176096, w którym mowa o „odpowiednich” oczekiwaniach kupującego; zdaniem Sądu przy ocenie cechy istotności wady w rozumieniu art. 560 § 1 k.c. należałoby eksponować przede wszystkim odpowiednie oczekiwania nabywcy rzeczy/samochodu związane z jej/jego funkcjonowaniem, a nie tylko zobjektywizowany stan techniczny rzeczy/samochodu w postaci jej/jego niezdatności do zwykłego użytku – w ogóle lub w określonym zakresie – lub bezwartościowości w znaczeniu funkcjonalnym). Ponieważ oczekiwania te i interesy mogą być zmienne, trzeba podkreślić, że istotność należy oceniać według chwili, w której kupujący chce skorzystać z prawa odstąpienia (nie chodzi zatem jedynie o to, czy kupujący zawarłby umowę, gdyby wiedział o wadzie – por. art. 315 § 2 zdanie pierwsze k.z. oraz art. 84 § 2 k.c.).

W rezultacie można stwierdzić, że istotna jest przede wszystkim taka wada, która mogłaby skłaniać do odstąpienia od umowy przeciętnego (niekoniecznie oznacza to, że rozsądnego) nabywcę rzeczy. W tym zakresie istotne znaczenie ma ocena, czy wpływ wady na walory użytkowe albo estetyczne rzeczy, tudzież właściwości związane z bezpieczeństwem mogłby skłaniać – z tego tylko powodu – przeciętnego uczestnika obrotu do odstąpienia od umowy (ustalenie wpływu wady na walory użytkowe rzeczy czy bezpieczeństwo może wymagać wiadomości specjalnych; por. E. Habryń-Chojnacka (w:) Kodeks..., t. II, red. M. Gutowski, 2016, komentarz do art. 560, nb 25). Z drugiej strony należy uwzględnić również rozpoznawalne dla sprzedawcy elementy subiektywne dotyczące sfery decyzyjnej kupującego z czasu zawarcia umowy. Jeżeli np. dla kupującego kluczowy był – choćby ze względu na czysto osobiste preferencje – określony odcień koloru kupowanej rzeczy (np. odpowiadający okazanemu wzorowi), o czym sprzedawca wiedział, to wada rzeczy polegająca na tym, że ma ona inny odcień kolorystyczny, będzie istotna, choćby według oceny przeciętnego nabywcy była nieistotna.

O istotności ustalonej wady, według przedstawionego powyżej kryterium, świadczą przede wszystkim motywy, z powodu których powód zdecydował się na zakup przedmiotowego samochodu.

Z okoliczności ujawnionych w rozpatrywanej sprawie wynika, że pakiet (...) miał dla powoda przesądzające znaczenie, które doprowadziło do wyboru oferty złożonej przez pozwanego. Powód uzasadniał to zarówno komfortem jazdy, problemami zdrowotnymi, a co najistotniejsze bezpieczeństwem poruszania się oferowanym pojazdem w związku z posiadaniem kamer cofania. Ponadto na te okoliczności wskazywał przedstawicielowi pozwanego przed zawarciem umowy i został przez tego przedstawiciela zapewniony, że dostarczony powodowi pojazd będzie spełniał jego oczekiwania. W ocenie Sądu Apelacyjnego zgodne z doświadczeniem życiowym i zasadami logiki pozostawały wypowiedzi dowodowe powoda, który argumentował, że prowadząc jednoosobową działalność gospodarczą, polegającą również na częstym korzystaniu z samochodu, te elementy wyposażenia, których w spornym pojeździe zabrakło miały dla niego bardzo istotne znaczenie. Powyższe potwierdza zachowanie powoda, który w tym samym dniu, w którym pojazd został mu dostarczony, po dokonaniu jego sprawdzenia zgłosił pozwanemu reklamację jak również jego wypowiedzi, że gdyby dodatkowe wyposażenie nie miało tak kluczowego znaczenia nie kupowałyby samochodu od dealera z północy Polski, a zakupiłby pojazd bliżej miejsca swojego zamieszkania.

Trzeba zatem uznać, że wyposażenie samochodu w ten pakiet było oczekiwane przez powoda jako istotna okoliczność, która skłoniła go do zakupu pojazdu od pozwanego.

W świetle ugruntowanych poglądów judykatury zgodzić należy się z Sądem Okręgowym, że oceny istotności wady w rozumieniu przepisów o rękojmi przy sprzedaży należy dokonywać z punktu widzenia kupującego, nie przydatności rzeczy do zwykłego użytku i to oczekiwania nabywcy związane z funkcjonowaniem rzeczy mają podstawowe znaczenie (por wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 marca 2022r, I AGa 334/20; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 listopada 2019r., I ACA 730/18).

W kontekście powyższych okoliczności, nie jest trafne stanowisko Sądu Okręgowego, iż o braku przesłanki istotności wady przesądzać może fakt, że powód w pełni oraz bez żadnych ograniczeń korzysta z zakupionego pojazdu zgodnie z jego przeznaczeniem. Przede wszystkim nie sposób jest zasadnie twierdzić, że powód bez ograniczeń korzysta z zakupionego od pozwanego pojazdu, skoro pojazd ten nie posiada wyposażenia, o którym zapewniał sprzedawca,

a które było dla powoda przesądzające o jego zakupie. Ponadto korzystanie z pojazdu przez powoda jest wynikiem nieuwzględnienia przez pozwanego reklamacji i braku środków finansowych na zakupienie przez powoda drugiego pojazdu, spełniającego jego oczekiwania.

Nie ulega wątpliwości, że powód nie zdecydowałby się na nabycie przedmiotowego samochodu w sytuacji, gdyby posiadał pełną wiedzę o tym, iż finalnie pojazd ten nie będzie wyposażony w elementy z tzw. pakietu (...)W ocenie Sądu Apelacyjnego niewątpliwie w XXI wieku, w dobie postępu technicznego i technologicznego istotność wady w rozumieniu art. 560 § 4 k.c. nie będzie się lokowała w tym, że sprzedany samochód nie będzie w ogóle nadawał się do użytku. W tym zakresie trzeba uwzględnić, że definicja istności wady ma charakter dynamiczny. Wobec braku kryteriów kodeksowych i ocenego jej charakteru nie powinno budzić wątpliwości, że określony rodzaj wady, który kiedyś mógłby być uznany za nieistotny, w obecnie już takiego charakteru nabiera. W tym ujęciu każde odstępstwo od wyposażenia dodatkowego pojazdu, które wprawdzie nie dyskwalifikuje go do użytku, do jakiego jest przeznaczony, ale wpływa na komfort jazdy czy podwyższa jej bezpieczeństwo uznać należy za wadę istotną, jeżeli kupujący przy podejmowaniu decyzji o zakupie tymi kryteriami się kierował.

Odwołać również się należy do poglądu wyrażonego przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 lipca 1990 r.

o sygn. akt I CR 528/90 wskazującego, że gdy sprzedawca samochodu zapewnił nabywcę o roku jego produkcji, nabywca może - po ujawnieniu stanu rzeczy sprzecznego z zapewnieniem - dochodzić roszczeń z powodu wady fizycznej rzeczy (art. 556 § 1 i art. 561 § 1 k.c.). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tego wyroku, sprzedawca zapewnił kupującego o właściwościach, których nabyty przez powoda samochód - jako wyprodukowany w roku 1988 - nie miał i nie mógł mieć. Sąd ten uznał, że powszechnie wiadomo, iż przemysł automobilowy japoński cechuje szybki i szczególny postęp techniczny i technologiczny. Uwidacznia to się w nowościach motoryzacyjnych wprowadzonych na rynki światowe, w tym także rynek europejski i polski. Zasadnie przeto powód w pozwie twierdził, że zamierzał nabyć samochód wyprodukowany w roku 1989 jako nowocześniejszy w rozwiązaniach konstrukcyjnych od swego poprzednika, a także mogący dłużej służyć celowi, dla jakiego zamierzał nabyć najnowszy model samochodu. Tak oceniając zapewnienie kupującego przez sprzedawcę o właściwościach nabytej rzeczy należało dojść do wniosku, że nabyty przez powoda samochód miał wady fizyczne w rozumieniu art. 556 § 1 k.c. To upoważniało powoda do dochodzenia roszczeń, jakie ustawa wiąże z ujawnieniem wad fizycznych rzeczy sprzedanej. Podobnie Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt I ACa 242/10 wyraził pogląd, iż wcześniejsza data produkcji pojazdu niż podana przez zbywcę jest wadą fizyczną w rozumieniu art. 556(1) k.c.

W istocie bowiem samochód jako starszy, nie ma właściwości, o której istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, a która w istotny sposób wpływa na wolnorynkową wartość tego pojazdu.

Zatem te elementy są uwzględniane w orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego jako wady istotne. Zgadzać się z tą linią Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym przedmiotową apelację stoi na stanowisku, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z wadą istotną. Stwierdzona wada fizyczna samochodu w postaci braku wyposażenia

o elementy z tzw. pakietu (...) ma niewątpliwie charakter wady istotnej, która to w oczywisty sposób uprawniała powoda do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Z tych też względów, zdaniem Sądu Apelacyjnego, powództwo podlegało uwzględnieniu.

Odnosząc się do kwestii żądania, Sąd Apelacyjny uwzględnił żądanie zasądzenia zarówno kwoty należności głównej, jak i kwoty odsetek w takim zakresie, jak to było wskazane w pozwie. Powód nie domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie, stąd też zasądzono odsetki ustawowe.

Reasumując powyższe rozważania Sąd Apelacyjny, uznając apelację powoda za uzasadnioną, orzekł, jak w pkt I ppkt a) sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Korekty wymagało także orzeczenie o kosztach procesu.

W tym zakresie orzeczono jak w pkt I ppkt b) sentencji według zasady odpowiedzialności za wynik postępowania określonej w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Na zasądzoną na rzecz powoda kwotę 9.955 zł złożyły się:

opłata sądowa od pozwu w kwocie 4.533,00 zł (k. 19), opłata skarbową od złożonego dokumentu pełnomocnictwa procesowego

w kwocie 17 zł (k. 8) oraz kwota 5.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, która to wysokość została ustalona na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265).

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono jak w pkt II sentencji według zasady odpowiedzialności za wynik postępowania określonej w art. 98 § 1 k.p.c., a co do wysokości odnośnie zwrotu kosztów zastępstwa, zgodnie ze stawkami określonym w § 2 pkt 6 oraz § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265),

tj. w kwocie 4.050 zł + 4.533 zł tytułem opłaty od apelacji (k. 179), tj. łącznie

w kwocie 8.583 zł.

Odnosząc się jeszcze do kwestii kosztów postępowania, Sąd Apelacyjny nie dostrzegł potrzeby zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wyższej stawce, bowiem sprawa nie wymagała od pełnomocnika strony powodowej nadzwyczajnego nakładu pracy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak było również

podstaw do zasądzenia odsetek od przyznanych powodowi kosztów procesu. Z przepisu art. 98 § 1(1) k.p.c. wynika, że odsetki należą się z mocy ustawy, co zgodnie z poglądami doktryny przesądza o tym, że de facto w orzeczeniu przysądzającym koszty, nie pisze się o odsetkach, bo one należą się na mocy ustawy i sąd o nich nie rozstrzyga; wyrzeczenie o obowiązku ich zapłaty sprowadzałoby się w istocie do powtórzenia sformułowań użytych w tym unormowaniu (vide: Komentarz do art. 98 k.p.c. pod red. T. Wiśniewskiego, Kodeks postępowania cywilnego, Komentarz. Tom I, opublikowano: WKP 2021, teza 35 zd. 2). Z tych też względów te odsetki nie zostały w wyroku zasądzone, aczkolwiek zgodnie z ustawą stronie powodowej się należą.

SSA Anna Strugała

Na oryginale właściwy podpis.